

teckning: 1 fraukiri, uk, tauþr, suain, þau (för þair); 2 stin, auk, þair, kairmunta, suain, stain; 3 þiupkir, þar, kuplaifr, aimunt, stain; 4 stin, ibiurn, suain ail —; 6 stin, auþulfr, kinlauhar; 7 hulmkirs, hulmkair, þair, þau; 8 þim, þiri; 9 iukir, stin; 10 þurstin, raisa, stain, suarthaufþa; 11 raisa, stain; 12 stain, þaira; 13 stain, rasa, þaira; 14 istin, þair; 15 stain; 16 stin, suarthaþ; 17 stain; 18 raisti, stain, ailif; 19 stin; 21 stin; kairfastr, auk, kaira; 22 stino jämte digraferna huit haufþa, faupur. Dessa digrafer betyga möjligheten, att den diftongiska beteckningen även kan blott vara digrafer för att beteckna de monoftonger, som ock tecknas med ett vokaltecken. Bruket av digrafer förekommer vida oftare hos Asmund än i Gunnars ristningar och är för ϕ av *au* uteslutande.

f) fsv. *gh* efter vokal betecknas med *h*: 1 ahil; 6 kinlauhar men 7 sikriþr; 12, 13 rahnfriþr; 19 sihualti; 20 rahnuiþr; 22 uihmar.

O. v. Friesen, *Uppl. runst.* 1913, s. 38 och *Sv. biogr. lexikon* 2, s. 377 anser detta bruk av * *h* vittna om inflytande från den engelska runskriften, som visserligen i en och annan runrad uppvisar denna form av *g*. Då ju * hos Asmund även betyder *h* och fsv. *gh* var en guttural frikativa, synes ej omöjligt, att ristaren funnit denna i brist på annat bättre betecknad med * *h* än med *k*.

g) *h-* är alltid utsatt i t. ex. 1. han, hons; tillsatt i 5 hont, saknas dock i 17 stniltr. Ett minne av *hr-* är bevarat i 9 rhuþilfar, 21 hrafn.

h) Ack. sg. m. "denne" har formen þino men 9. þina och 17 enl. L. 187 þinso äro troligen fel.

i) "rista" uttryckes med marka (markapi,-þu) och ofta tillägges som objekt runor ritar "rätta runor", men 4 husmsr, 6 hiu, 8 hu, 8, 18 risti.

j) "resa" uttryckes med rita, men 9 raisa, 10, 12 rasa.

k) Prep. "efter" ristas abtir, ibtir oftare än aftir, iftir.

l) Formeln "Gud hjälpe hans själ (ande) och Guds moder" brukas ofta: 1, 2, 3, 4, 9, 11, 12.

m) Förkortad ristning användes ofta: 1 brur; 4 husmsr, ibiurn; 16 brur, suarthaþa; 17 stniltr; 9 ifriþr; 19 ifastar.

n) På stenens yta finnas stundom realistiskt tecknade figurer.

På grund av flera eller färre av dessa ristningsegendomligheter böra